

Riksgälden

RG 2016/1064

riksgalden@riksgalden.se

REMISSYTTRANDE

- "Förslag till ändrade föreskrifter om insättningsgaranti"

Sparbankernas Riksförbund, nedan benämnt "Förbundet", har beretts tillfälle att avge yttrande över Riksgäldens förslag till ändrade föreskrifter om insättningsgaranti, nedan benämnt "Förslaget".

Inledning

Förbundet är ett branschförbund för 59 sparbanker och bankaktiebolag (med sparbanksbakgrund) samt 13 sparbanksstiftelser. Förbundets medlemmar har en affärsvolym om drygt 945 miljarder kronor och har cirka 3.400 anställda. Sparbankerna är marknadsledande på flera små och medelstora orter i Sverige och har därigenom en mycket viktig funktion att fylla i de geografiska områden där de är verksamma.

Sparbankerna är kapitalstarka, den genomsnittliga soliditeten för medlemsbankerna i Sparbankernas Riksförbund uppgick per 2016-06-30 till 15,3 %.

Sammanfattning

Förbundet stödjer i princip förslaget om mer riskbaserade avgifter men anser att det finns flera delar i Förslaget som behöver justeras.

Förbundet föreslår att för riskindikatorerna Kärnprimärkapitalkvot och Riskviktade tillgångar/Totala tillgångar ska buffertarna räknas om så värdet av riskviktade

tillgångar även omfattar buffertkrav och tillägg som instituten gör i den så kallade Pelare 2.

Förbundet föreslår vidare att en riskindikator införs som i större utsträckning tar hänsyn till det egna kapitalet.

Med de justeringar som Förbundet föreslår uppnås konkurrensneutralitet avseende beräkning av avgiften för insättningsgarantin.

Riskindikatorer

Förslaget innehåller en avgiftsmodell som utgår från riktlinjer från EBA som syftar till en riskbaserad avgift med utgångspunkt i åtta olika riskindikatorer.

Förbundet föreslår förändringar av några av de föreslagna riskindikatorerna.

1. Kärnprimärkapitalkvot och Riskviktade tillgångar/totala tillgångar

I båda riskindikatorerna används riskviktade tillgångar. Instituterna har möjlighet att använda olika metoder för att beräkna riskviktade tillgångar, antingen kan de använda egna interna modeller för riskklassificering, så kallade IRK-modeller, eller så kan de använda de schablonvärden som regelverket anger. IRK-modeller fastställer riskviktade tillgångar utifrån risken med varje enskild exponering medan schablonmetoden fastställer riskviktade tillgångar utifrån en schablon. Resultatet är att två identiska kreditportföljer nästan utan undantag kommer att få ett lägre riskvägt belopp enligt IRK jämfört med schablonmetoden. De institut som har tillstånd för IRK-modeller får alltså ett lägre värde för riskviktade tillgångar jämfört med motsvarande exponeringar i ett institut som använder schablonmetoden. Konsekvensen för de båda riskindikatorerna som nämns ovan är att kärnprimärkapitalkvoten och förhållandet mellan riskviktade tillgångar och totala tillgångar blir mer fördelaktigt för ett institut som använder IRK än för ett institut som använder schablonmetoden för motsvarande exponeringar. Finansinspektionen har identifierat att de riskviktade tillgångarna i IRK-institut i vissa fall är för låga. Därför har dessa institut ålagts buffertar som kompensation. Värdet av buffertarna påverkar inte de riskvägda tillgångarna men om Förslaget ska vara riskbaserat fullt ut bör hänsyn tas till de tillkommande buffertkraven.

Förbundet föreslår således att buffertarna räknas om så värdet av riskviktade tillgångar även omfattar buffertkrav och tillägg som instituten gör i den så kallade Pelare 2.

2. Ej in-tecknade tillgångar/garanterade insättningar

Förslaget innebär att förhållandet mellan ej in-tecknade tillgångar och garanterade insättningar helst ska vara över 2, det vill säga att ej in-tecknade tillgångar ska vara mer än dubbelt så stora än summan av garanterade insättningar i ett institut.

Sparbankernas affärsmodell bygger på att ta emot inlåning från allmänheten vilken till stor del utgörs av garanterade insättningar. Affärsmodellen bygger också på sparbankernas egen förmåga att generera och kapitalisera vinster för att bygga upp det egna kapitalet.

Riksgäldens förslag avseende dessa två parametrar medför att sparbankerna missgynnas av förslaget.

Detta innebär också att riskindikatorn motverkar sitt syfte. Riskindikatorerna ska resultera i högre avgifter för institut med högre risker och de ska också vara incitament för instituten att minska sin risknivå.

Förbundet föreslår att en riskindikator införs som i större utsträckning tar hänsyn till det egna kapitalet.

Stockholm den 18 oktober 2016

SPARBANKERNAS RIKSFÖRBUND

Ewa Andersen
Verkställande direktör

Lena Silén
Förbundsekonom